

V úvodu naší práce jsme si stanovili dva základní, vzájemně se podmiňující cíle. Za prvé, určit zda ustanovení § 22 odst. 3 a § 23 věta druhá a třetí Autorského zákona odpovídá mezinárodním a komunitárním závazkům České republiky. Za druhé, provést analýzu třístupňového testu a Informační směrnice, jakožto dvou velmi důležitých norem pro oblast tvorby výjimek a omezení z autorských práv, tak abychom mohli dosažené výsledky zobecnit a použít i na další obdobné případy. V souvislosti s řešenou problematikou výjimek a omezení z autorských práv se přirozeně nešlo vyhnout otázce proporcionality práv autorů na jedné straně a práv uživatelů na straně druhé. Shrňme si nyní v krátkosti nejdůležitější dosažené poznatky.

První výše zmíněná vědecká otázka představovala konkrétnější a hmatatelnější rovinu této práce, jež představuje její bezprostřední výsledek. Provedené analýzy nám poskytly celkem jasný závěr o souladu či nesouladu uvedených ustanovení Autorského zákona s mezinárodními úmluvami i s komunitárním právem. Na základě aplikace třístupňového testu jsme byli nuceni konstatovat jednoznačný rozpor hotelové licence se zněním testu. Poněkud obtížnější situace nastala v případě zdravotnické licence, která by snad mohla testem projít při velmi restriktivním výkladu, značně omezujícím její ekonomické dopady. Naopak výjimku pro společné domovní antény lze považovat za odpovídající podmínkám stanoveným třístupňovým testem. V oblasti compatibility uvedených výjimek s Informační směrnicí jsme dospěli k obdobným výsledkům. Vzhledem ke znění směrnice a ke klíčovému rozsudku Soudního dvora ve věci Rafael Hoteles nepřipadal v úvahu jiný závěr, než, že hotelová a zdravotnická licence porušují závazky České republiky vůči EU. Na druhou stranu, výjimku pro společné domovní antény lze, dle našeho názoru s úspěchem, subsumovat pod čl. 5 odst. 3 písm. o) a čl. 5.5. Informační směrnice a proto odpovídá nejenom mezinárodní, ale i komunitární právní úpravě. V závěrečné části této práce se krátce věnujeme novele z. č. 168/2008 Sb., jejímž hlavním úkolem bylo uvést § 23 Autorského zákona do souladu se závazky České republiky, což se však z několika důvodů nepovedlo. Celá prvotní rovina naší práce dokládá a charakterizuje žalostný stav legislativního procesu, kdy náš zákonodárce zcela systematicky, ať již nevědomky či úmyslně, nedbá závazků plynoucích z mezinárodních úmluv a ze členství České republiky v EU.

Druhá, poněkud abstraktnější úroveň této studie poskytuje základní teoretický podklad pro interpretaci a aplikaci třístupňového testu a Informační směrnice, jakožto dvou důležitých norem pro námi zkoumanou oblast výjimek a omezení autorských práv. Rozboru třístupňového testu v obecné rovině jsme věnovali především hlavu I. část druhou, kde 92 v podkapitole 6.4. shrnujeme nejdůležitější poznatky týkající se testu, k nimž dospěli členové panelu WTO při rozhodování klíčového sporu mezi EU a USA. Přestože můžeme v řadě bodů s analýzou testu provedenou panelem WTO nesouhlasit, což také několikrát činíme, její pozitivní efekt převládá. Velký přínos detailního rozboru dvou konkrétních výjimek spočívá především v rozpoutání odborné diskuse o budoucnosti výjimek a o způsobu jejich tvorby v oblasti autorských práv. Rozhodnutí panelu nám poskytlo mnoho důležitých argumentů a závěrů, které při svém rozhodování jistě využijí (či naopak odmítnou) příslušné mezinárodní či národní orgány. Na druhou stranu naše snaha aplikovat závěry panelu na předmětná ustanovení § 22 a 23 Autorského zákona, poodkryla obtíže spojené s přílišnou abstraktností a vágností testu a potřebou značného množství podkladů pro rozhodnutí, což může způsobit jeho těžkou uchopitelnost v podmínkách běžné rozhodovací praxe soudů.

Problematice úpravy výjimek a omezení v Informační směrnici jsme věnovali celou

třetí část. V tomto směru můžeme konstatovat, že zavedení tří harmonizovaných výlučných práv na evropské úrovni představuje nezanedbatelný pokrok v ochraně autorských práv. Důležitý přínos směrnice spočívá v implementaci internetových úmluv WIPO a přizpůsobení ochrany autorských práv v EU rozvoji moderních technologií a postupné digitalizaci. Na druhou stranu, výčet výjimek a omezení obsažený v čl. 5 směrnice vyvolává řadu kontroverzí pro svou nejasnost a nedůslednost. Z našeho hlediska se jeví jako podstatné, že se jedná o výčet taxativní, a proto musíme v první řadě zjišťovat, zda lze národní výjimku podřadit pod některé ustanovení čl. 5. Jestliže si odpovíme kladně, následuje aplikace třístupeňového testu obsaženého v čl. 5.5. Informační směrnice. Teprve vyhoví-li daná výjimka podmínkám testu, můžeme konstatovat její soulad s komunitárním právem.